

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 19 marca 2013 roku (wpływ do sądu 20 marca 2013 roku) powód K. K. (1) domagał się wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i orzeczenia nim ,iż pozwany R. K. ma zapłacić powodowi kwotę 76 500 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu i obciążenia pozwanego kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał , iż pożyczył R. K. i P. C. kwotę 150 000 zł . Pozwany nie zwrócił powodowi kwoty 76 500 zł pomimo wezwania go do zapłaty dlatego też w ocenie powoda powództwo jest uzasadnione.

W dniu 5 kwietnia 2013 roku w sprawie I Nc 22/13 Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym którym nakazał pozwanemu R. K. aby zapłacił powodowi K. K. (1) kwotę 76 500 zł z ustawowymi odsetkami od 20 marca 2013 roku oraz kwotę 957 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania .

Pozwany wniósł zarzuty od nakazu zapłaty i wniósł o oddalenie powództwa wskazał ,iż powód nie wezwał pozwanego do spełnienia świadczenia ,a ponadto powód wyraził zgodę na spłatę powyższego oświadczenia w ratach miesięcznych w wysokości po 5.000 zł każda poczynając od kwietnia 2013 roku. Dodatkowo w toku postępowania wskazał , iż wpłacił na rzecz powoda kwotę 44 973 zł .

W piśmie procesowym z 5 września 2013 roku pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 76.500 zł z ustawowymi odsetkami od 1 lipca 2011 roku w do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów postępowania zabezpieczającego.

Pełnomocnik pozwanego w piśmie z 15 listopada 2013 roku wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Na mocy umowy z 1 marca 2011 roku zawartej pomiędzy P. C. i pozwanym R. K. a K. K. (1) powód K. K. (1) udzielił pożyczki m.in. pozwanemu R. K. i P. C. w kwocie 150 000 zł na okres od 1 marca 2011 roku do 30 czerwca 2011 roku. Na mocy tej umowy pożyczkobiorcy m.in. pozwany zobowiązali się do zwrotu kwoty pożyczki z odsetkami w wysokości dwóch procent do dnia 30 czerwca 2011 roku. Strony na mocy umowy zgodnie ustaliły, iż zmiany umowy wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności (§ 6 umowy) .

Dowód: - umowa pożyczki k. 9-10.

Powód K. K. (1) przekazał całą kwotę pożyczki na rzecz pozwanego i P. C. .

/ bezsporne/

R. K. i P. C. są (...) spółki jawnej (...) która zajmuje się przeprowadzaniem różnego rodzaju szkoleń. Spółka ta zatrudniała także powoda jako szkoleniowca. Powód zawierał ze spółką umowy cywilnoprawne to jest głównie umowy o dzieło. Prowadził w imieniu spółki szkolenia. Powód zdarzało się ,że płacił rachunki za firmę której współnikiem był m.in. pozwany z własnych środków, a następnie spółka zwracała mu po pewnym czasie wyłożone przez niego kwoty.

Dowód: - zeznania świadka M. W. k. 61odw.-62

- zeznania powoda K. K. k. 62odw.

- PIT 11 za 2011r i 2012r. k. 32-33

Stan faktyczny sprawy sąd ustalił na podstawie dowodu z dokumentów, a także na podstawie zeznań zgłoszonego świadka i zeznań powoda. Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie świadków zgłoszonych przez stronę pozwaną

albowiem zostali oni zgłoszeni na okoliczności co do której nie mogli być przesłuchiвани albo wbrew na przeszkodzie przesłuchaniu świadków na wskazane przez pozwanego okoliczności stał art. 247 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne, a nakaz zapłaty stosownie do art. 496 k.p.c. należy utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić taką samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Bezspornym faktem jest, że powód zawarł m.in. z pozwanym R. K. i P. C. umowę pożyczki. Przedmiotem umowy pożyczki była kwota 150 000 złotych udzielona zarówno pozwanemu jak i P. C. Zawarcie samej umowy nie było przez stronę pozwaną kwestionowane. Nie było też przedmiotem sporu to, iż powód pieniądze przekazał na rzecz m.in. pozwanego.

W takiej sytuacji stwierdzić należy, iż powód wykazał, że zawarł umowę z pozwanym i że wypłacił kwotę pożyczki. Nie ulega także wątpliwości, że termin zwrotu pieniędzy już minął. W umowie został on określony na 30 czerwca 2011 roku. Pomimo upływu terminu powód nie otrzymał zwrotu pieniędzy. W takiej sytuacji na pozwanym ciąży obowiązek przeprowadzenia dowodu co do spełnienia świadczenia. Pozwany nie zdołał przeprowadzić takiego dowodu. Zgłoszone wnioski dowodowe zmierzają w istocie do wykazania, iż na mocy wzajemnych uzgodnień strony ustaliły, że należność będzie spłacana w ratach. Sąd oddalił tego rodzaju wnioski albowiem zgodnie z § 6 umowy wszystkie jej zmiany zgodnie z wolą stron winny być pod rygorem nieważności dokonywane na piśmie. Fakt przesunięcia terminu spłaty i ustalenie płatności w ratach jest bez wątpienia tak istotną modyfikacją zawartej umowy, że porozumienie takie winno być zawarte na piśmie pod rygorem nieważności.

Zgodnie z art. 247 k.p.c. dowód ze świadków lub przesłuchania stron przeciwko lub ponad osnowę dokumentu obejmującego czynność prawną może być dopuszczony między uczestnikami tej czynności tylko w wypadkach gdy nie doprowadzi to do obejścia przepisów o formie zastrzeżonej pod rygorem nieważności i gdy ze względu na szczególne okoliczności Sąd uzna to za konieczne. Dopuszczenie dowodu z zeznań świadków na okoliczności ustaleń stron co do innych terminów spłaty niż ten który wynikał z umowy zmierzałoby w istocie do obejścia przepisu § 6 umowy zastrzegającego dla wszelkich zmian umowy formę pisemną pod rygorem nieważności. Zresztą nie sposób nie dostrzec faktu, iż gdyby istotnie takie uzgodnienia nastąpiły to z pewnością pozwany płaciłby już od kilku miesięcy po 5000 zł (i do spłaty pozostałaby już niewielka kwota) tymczasem do chwili obecnej nie wpłynęła na konto powoda żadna kwota która mogłaby wskazywać na takie uzgodnienia.

Odnosząc się zaś do wpłat na konto powoda kwoty 44.973 zł to po pierwsze trzeba wskazać, iż w tytule przelewów ani razu wpłacający nie powołuje się na fakt spłaty pożyczki udzielonej w 2011r. Natomiast pojawiają się różne kwoty i powołania się na umowy cywilnoprawne. Powód w zupełnie przekonujący sposób przedstawił wyjaśnienie wpłat i relacje jakie łączyły go z pozwanymi. Nie sposób nie dać mu wiary w tym zakresie. Poza tym należy wskazać, iż pozwani nie są osobami przypadkowymi gdyż prowadzą działalność gospodarczą. Zatem dochowując należytej staranności i dokonując wpłat na konto powoda z pewnością wskazywali by jako tytuł przelewów spłatę pożyczki czego w żadnym z przelewów nie wskazali. Natomiast jako tytuł przelewu na opisie operacji widnieje np. "Umowa cywilno - prawna", "umowa o dzieło - usługa szkoleniowa", "umowa o dzieło", "przelew szkolenia" itp. Takie tytuły przelewów wskazują na wiarygodność twierdzeń powoda co do zawieranych przez niego umów. W żaden sposób natomiast nie można uznać za wiarygodne twierdzeń pozwanego o rzekomej spłacie pożyczki do wysokości 44.973 zł albowiem pozwany nie wykazał w sposób nie budzący wątpliwości aby takowe spłaty nastąpiły. Zwłaszcza, że P. C. w drugiej sprawie I C 706/13 tut. Sądu w której jest pozwany powołuje się na te same okoliczności i wskazuje na te same przelewy jako dowód spełnienia świadczenia.

Mając na uwadze, iż pozwany w całości przegrał sprawę Sąd utrzymał w mocy nakaz zapłaty, a to na podstawie art. 496 k.p.c. jednocześnie orzekając na podstawie art. 745§ 1 k.p.c. o kosztach postępowania zabezpieczającego na które składa się kwota 6.393,00 zł.